

udtalt, skulde jeg saaledes ønske, at de to ærede Forslagsstillere vilde frasæde det første Undringsforslag, hvorimod jeg anbefaler det andet Forslag til Thingets Billigelse.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot bemærke, at, hvor der er Tale om Foranstaltninger med Hensyn til Havne alene, som de omhandlede, der forholder man sig i det Væsentlige her i Landet netop saaledes, som den sidste ærede Taler ønskede.

Ne: Jeg maa aldeles stadfæste Rigtigheden af den høitærede Finantsministers sidste Uttringer, og derimod modstige Rigtigheden af de Uttringer og deraa støttede Bebrejdelser angaaende Dampskibsarten fra Vestjylland til England, der ere fremkomne af Rigsdagsmanden for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Boserup). Det er ganske vist, at den Bevilling, der i sin Tid blev given af Rigsdagen til at etablere denne Dampskibsfart, ikke blev given for at fremme den paa en saa overordentlig Maade, at man slet ikke behøvede at tænke paa fremtidige Foranstaltninger i saa Henseende. Det har aabenbart kun været Hensigten, og det kan kun være Hensigten med slige Foretagender fra Statens Side, at bane Veien (Hør!). Staten kan umuligt paatage sig at sende d' Hrr. Dvægghandlers og Dvægghederes Dvæg over til særdeles billige Priser, og paa den Maade blande sig i deres Industrie; Staten skal, som sagt, kun bane Veien derfor, og naar det saa siden viser sig, at det ikke er Enkeltmands Project at lede Handelen paa denne Vel, men, hvad vistnok vil være Tilfældet her, at det er en god og rigtig Handelsvei, saa bliver det Bedkommendes egen Sag at sørge for Resten; thi der kan ikke paalægges Staten større Byrde i saa Henseende, end der allerede hviler paa den (Hør!). Desuden ere de Taxter, der have været beregnede, ingenlunde ubillige. Det, der kunde være at indvende mod den omtalte Fart, er snarere dens Uregelmæssighed; men den kommer maaskee for en Deel af, at der kun har været det ene Skib tilstede, som skulde fare fra forskjellige Punkter; kunde man ordne dette bedre i Fremtiden, saa troer jeg, at den Anke, der kunde være nogen Besøielse til at gjøre, vilde være afhjulpen. Jeg mener derfor, at

det ikke blot er ubegrundet, men at det vilde være meget utaknemmeligt, om det fra Rigsdagens Side stod uimodfagt, at Regjeringen ikke fortjente nogen Tak for at have brudt denne Vel (Boserup: Det er der heller ikke sagt. Jeg har takket!). Jeg har opfattet den ærede Taler, som han ogsaa ganske vist sagde, at Regjeringen ikke fortjener Tak for denne Foranstaltning (Flere Stemmer: Jo! Jo! Det sagde han! J. Knudsen; Maa jeg bede om Ordet!), og jeg paastaar, at Regjeringen fortjener Tak derfor, og jeg tilføier, at der derved og ved mange lignende Foranstaltninger er givet tilstrækkeligt Beviis paa, at Regjeringen gjerne vil fremstjunde det offentlige Bedste i alle saadanne Retninger (Hør!). Derfor nærer jeg heller ikke den ringeste Tvivl, men har endog den fuldkomneste Overbeviisning om, at baade den ærede Finantsminister og den ærede Indenrigsminister med den Sagkundskab og den Energie i at fremme slige Foranstaltninger, som de begge besidde og have givet Prøver paa, ogsaa fremtidig ville gjøre dette. Naar jeg imidlertid tidligere, under den ærede Indenrigsministers Foredrag, tillod mig at begjære Ordet, saa var det for i Anledning af det Løgstørstke Canal anlæg at imødegaae en Grundanskuffelse i dette hans Foredrag, som jeg ikke kan nægte stødte mig, og, som jeg troer, bør imødegaaes. Den ærede Minister gif ud fra, at Anlægget af en Canal ved Løgstør var et meget stort Anliggende, der af Regjeringen selv erkjendtes for at være et stort og vigtigt Anliggende — jeg troer, at hans Ord vare omtrent saaledes, — men senere reducerede den ærede Minister det til et blot stedligt Anliggende (Indenrigsministeren: Ikke blot stedligt!), ja, dog til et Anliggende, der væsentlig vedkom de Egne, fra hvilke Andragendet er indkommet. Det er ogsaa siden af den høitærede Finantsminister blevet paralleliseret med det Foretagende, der er Tale om at sætte igang ved at forbedre Indsejlingen til Ribe. Men jeg synes, at Forskjellighederne dog let og hurtigt maae være fremtrædende for Enhver. Ved den løgstørstke Canal er der ikke Tale om at forbedre Indsejlingen til en enkelt eller til flere Byer (Hør!), men der er Tale om at skabe, hvad